

LAURA MIHAELA BRAȘOVEANU

Apelul minții

2020

Toate drepturile de reproducere, integral sau parțial, prin orice mijloace, inclusiv stocarea neautorizată în sisteme de căutare sunt rezervate. Reproducerea se poate face doar cu acordul scris al editurii, cu excepția unor scurte pasaje care pot constitui obiectul recenziilor și prezentărilor.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BRAȘOVEANU, LAURA MIHAELA

Apelul minții / Laura Mihaela Brașoveanu. - București : Berg,
2020

ISBN 978-606-9036-59-4

821.135.1

www.edituraberg.ro

e-mail: redactia@edituraberg.ro

Cuprins

Sens / 9	Prințul din poveste / 37
Anonim / 10	Semne / 38
Fruct interzis / 11	Mărul / 39
Defectul meu bărbat / 12	Pe bancă / 40
Minte-mă / 13	Vin / 41
Mai bun decât vinul / 14	În oglindă / 42
Vitrina perfectă / 15	Dublu sens / 43
Foile albe / 16	Om de piatră / 44
Dacă / 17	Cum aş putea / 45
Caleașca / 18	Săgeți / 46
Tu / 19	Lego / 47
Un nume / 20	Vanitatea / 48
Hai / 21	Veche cramă / 49
Prins în parfum / 22	Semne giratoare / 50
Fără bilet / 23	Balul / 51
Al meu / 24	Timpul / 52
Tragi fermoarul / 25	Părțile comune / 53
Ritm diferit / 27	Sportiv / 54
Buze uscate / 28	Nebuni / 55
Scrisori / 29	Departee / 56
Curaj / 30	Ne despart / 57
Salvamar / 31	Alte sensuri / 58
Flirtul în trend / 32	Orb / 59
Masca / 33	Eticheta / 60
De ar fi să vii / 34	Actor grăbit / 61
Magic / 35	Mută / 62
Însemni / 36	Confuz / 63

- Parfum de amintire / 64
Chip rece / 65
Eclipsa / 66
Amprenta / 67
Inamici / 68
Pot / 69
Surpriza vieții / 70
Lacătul și cheia / 71
Inima-n balanță / 72
Refuz / 73
Paradoxal / 74
Viciu / 75
Îți mulțumesc / 76
Capătul lumii / 77
Ochii tăi căprui / 78
Te-am revăzut / 79
Hoț de inimi / 80
Idealul / 81
Smarald / 82
Acord de vioară / 83
Gropi de egoism / 84
Soarele și Luna / 85
Când / 86
Te-aș descoperi / 87
Cuvinte nerostite / 88
Viați nemuritoare / 89
Ploaia din spam / 90
Mă regăsesc / 91
Fiorii / 92
Domnul problemă / 93
Victima / 94
Dublură / 95
Ai / 96
Criză de iubire / 97
Altă versiune / 98
Nimeni / 99
Sedativ / 100
Vorbe goale / 101
Ne-am rătăcit / 102
Cunoaște-mă / 103
Vals / 104
Medic / 105
Colacul / 106
Furnizor de vise / 107
Șoapte de dor / 108
Iluzie / 109
Îmbrăcați în străini / 110
Valul / 111
Iubire în criză / 112
Versuri eterne / 113
Arde / 114
Trecutul și prezentul / 115
Dorul / 116
Miere pe buze / 117
Desenează-mi pe cer / 118
Ochii tăi / 119
Răni / 120
Muzeu / 121
Muza mea / 122
Geamantane de vise / 123
Ace murdare / 124
Lipesc paginile / 125
Ai revenit / 126
Orgoliul / 127
Apelul minții / 128

Apelul minții descrie acel moment în care idealul ne invadează ființa și ne conduce către o lume mistică.

Între vis și realitate este un fir foarte fin și totul depinde de modul în care ne gestionăm resursele interioare. Orice pas greșit este ireversibil.

Sens

Cu toți visăm la familia perfectă,
Căutam ani de zile rețeta corectă
Și ne bazăm pe un destin fericit,
Care să-l contureze pe omul iubit.

Citim cărți despre cum să evoluăm,
Intuim pilotul cu care o să decolăm
Încercăm să învățăm expresii corecte,
Credem că viața ne vrea perfecte.

De fapt, greșelile fac parte din sens,
N-am progresa, dacă n-ar exista stres,
Ochii s-ar usca fără să avem lacrimi,
Și inima nu bate fără să simtă patimi.

Pe omul dorit nu-l găsești din prima,
N-avem mereu dreptate, asta este vina
Dar, ajungi într-un final unde visezi,
Încercările te fac puternic, să nu cedezi!

Anonim

Ai experiență, se vede,
Faci pe naivul, dar cine te crede?
Privirea aia subtilă ascunde bine
Că nu pot să am încredere în tine.

Apreciezi când fac o remarcă,
Apoi zici că jocul nu o să-ți placă
Vrei să lași lucrurile să fie în ceață,
Ca să fii tu cel care se bagă-n față.

Ușor, elegant, încerc să te evit,
Căci nu vreau să activez un mit...
Dar tu aprinzi, pe loc, scânteia,
Când pun lacătul, tu îmi dai cheia.

M-ai debusolat și mintea mă ține,
Mă faci cu o privire să uit de mine
În timp ce îți lași iubirea în anonim
Și-mi spui că nu suntem, dar o să fim.

Fruct interzis

E ceva în aer care îmi dă fiori,
Mă faci să fiu cu capul în nori
Ești fruct interzis și asta nu ține...
Te văd că și tu ești atras de mine.

Mimez ceva să nu pară suspect,
Dar greșeala pare să nu fie defect.
Văd toți că între noi e ceva mai mult,
Ne desparte situația de un sărut.

Te ocolesc când treci, paradoxal,
Scenariul trebuia să fie unul banal
Acum ceva timp, ne tot evitam...
Oare și atunci, de fapt, ne doream?

Ești când odios, și când un domn,
Ai miros de cafea și nu pot să dorm.
Îmi e teamă că, astfel, ne regăsim...
Și că ajungem treptat să ne iubim.

Defectul meu bărbat

Te apreciez, ești un om simplu.
Mă irită toate lucrurile complicate
Reușești, magic, să ții în loc timpul
Și că nu faci totul să fie ca la carte.

Te iubesc când faci pe naivul.
Îmi displac lucrurile făcute perfect
Și cum îmi rupi, din grabă, tivul,
Te vreau așa cum ești tu, imperfect.

Te ador când te superi pe mine.
Vrei să mă faci să înțeleg realitatea,
Apoi, vii și mă împaci, să fie bine,
Mă lași să câștig, îmi ții partea.

Te vreau acum și pentru totdeauna.
Îmi place că ești defectul meu bărbat
Nu trebuie mai mult și îți spun întruna,
Dacă aș fi vrut altfel, aș mai fi căutat.

Minte-mă

Minte-mă că o să vii într-o zi,
Că o să știi de mână să mă ții
Nu uita că-mi plac trandafirii,
Dacă ajungi în anotimpul iubirii.

Minte-mă că o să mă surprinzi,
Amețită o sa fiu de ochii tăi blânzi
Și nu o să mă mai lași să plec,
Privind în doi la anii ce trec.

Minte-mă că o să mă găsești
Și chiar de nu știi, înveți să iubești
Cu planuri în minte, atât de decis,
Aprinzi în noi focul ce era stins.

Minte-mă la fel ca prima oară,
Când nu știam cât o să doară
Și nu erau vremuri atât de pustii,
În care să te aștept și să nu vii.

Mai bun decât vinul

Îți întâlnesc privirea și nu mi-e ușor,
E multă durere și lacrimi de dor...
Însă, tac și zâmbesc, să țin timpul în loc,
Te-aș săruta și ți-aș pune inima la loc.

Ne despart orgoliile și deciziile greșite,
Te-aș fi dus la altar, de mână, iubite...
Dar nu erai pregătit să ne unim destinul
Și, cu cât trece timpul, ești mai bun decât vinul.

Vitrina perfectă

Ești bărbatul perfect, multe suspină,
Am fost să iau direct aurul din mină
Știam unde stai ascuns și n-am evitat,
Eroul meu m-a sărutat și m-a salvat.

Am construit o bază, după, și castelul,
Ce-mi trebuie unelte, când am minerul
Mi-ai pus casca pe cap și am început,
Nu știu multe, dar la tine m-am priceput.

Mi-am dorit multe cu tine, m-ai agățat,
Ești trofeul după care altele au sperat
Să te pun în vitrina de acasă a fost țel,
Tabloul la care să mă uit doar eu, la el.

Am vrut și o medalie după acest trofeu,
După un manechin, am vrut un mic zeu,
Mi-a luat ceva timp pentru rețeta perfectă,
Dar a meritat efortul, vitrina e completă.

Foile albe

Vreau să plec și îmi apari în cale,
Destinul mă aduce pe urmele tale.
Te uiți lung, zic că e o iluzie perfidă,
Oare ești peste tot sau nu mai sunt lucidă?

Vreau să te uit, dar îți aud numele,
Ești atât de prezent sub toate formele...
Se pare că ne conectăm și pe unde slabe,
Descifrez și cuvintele de pe foile albe.

Dacă

Dacă n-ar fi fost târziu,
Dacă eu nu îți mai scriu,
Dacă ai fi spus cuvinte,
Dacă sunt la tine-n minte.

Dacă suntem niște ținte,
Dacă inima mai simte,
Dacă te dezbraci de-orgolii,
Dacă ai în cap numai molii.

Dacă lași să se petreacă,
Dacă mintea îți dezbracă,
Dacă nu mai tragi concluzii,
Dacă nu facem pe surzii.

Dacă trăim și-n realitate,
Dacă ducem visul departe,
Dacă ne lăsăm în karmă,
Dacă... dar ne este teamă.